

26.07.2018 Dwie kolejne interpelacje nr 22709 i 22710 doczekały się odpowiedzi sekretarza stanu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego, czy zadowolających?

Interpelacja nr 22709

w sprawie pozbawienia prawa do sądu odwołujących się emerytów mundurowych

Zgłaszający: Agnieszka Kołacz-Leszczyńska, Tomasz Siemoniak, Izabela Katarzyna Mrzygłocka
Data wpływu: 30-05-2018

Szanowny Panie Ministrze,
z informacji, jakie wpłynęły do nas parlamentarzystów reprezentujących naszych wyborców wynika, że od wielu miesięcy tysiące odwołań nie jest przekazywane zgodnie z procedurą cywilną do Sądu Okręgowego w Warszawie, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, co oznacza naruszenie fundamentalnych zasad Konstytucji RP - zasady równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP) oraz zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP). Jest to także naruszenie art. 47 i art. 48 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Nicea 7 grudnia 2001 r.). Art. 47 KPP odpowiada art. 6 ust. 1 i art. 13 EKPCz, zaś art. 48 KPP odpowiada art. 6 ust. 2 i 3 EKPCz.

Z wszystkich informacji wynika, że podległy Panu dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA pozbawia tysiące odwołujących się emerytów i rencistów mundurowych prawa do sądu jako jednego z katalogu praw człowieka.

W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. zasada prawa do sądu wyrażona jest w art. 45 ust. 1 stanowiącym, że „każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”. Działanie dyrektora ZER MSWiA i zastosowana bezprawna szykana, wyczerpuje znamiona dyskryminacji emerytowanych funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych RP.

W związku z powyższym uprzejmie prosimy o odpowiedź na następujące pytania:

1. Ile tysięcy odwołań (spośród ponad 27 000) emerytów i rencistów mundurowych nie zostało zgodnie z procedurą cywilną przekazanych z Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA do Sądu Okręgowego w Warszawie?
2. Czy i kiedy zasada praworządności obejmująca prawo dostępu do sądu na podstawie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP zostanie przywrócona tej wielotysięcznej grupie emerytów i rencistów mundurowych?

Odpowiedź MSWiA:

w sprawie pozbawienia prawa do sądu odwołujących się emerytów mundurowych

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosław Zieliński
Warszawa, 24-07-2018

Szanowny Panie Marszałku,
w odpowiedzi na interpelację numer 22709 Posłów na Sejm RP Pani Agnieszki Kołacz-Leszczyńskiej, Pana Tomasza Siemoniaka oraz Pani Izabeli Katarzyny Mrzygłockiej w sprawie pozbawienia prawa do sądu odwołujących się emerytów mundurowych należy wskazać, że świadczeniobiorcy, którym organ emerytalny ponownie ustalił wysokość świadczeń na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. poz. 2270), zwanej dalej ustawą zmieniającą, nie zostali pozbawieni prawa dostępu do sądu - co niesłusznie sugerują Państwo Posłowie w tytule niniejszej interpelacji.

Stosownie do art. 2 ust. 3 ustawy zmieniającej od decyzji organu emerytalnego ponownie ustalających wysokość świadczeń przysługuje zainteresowanemu odwołanie do właściwego sądu, według zasad określonych przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.). W myśl art. 4779 § 2 K.p.c., jeśli organ emerytalny nie uzna odwołania w całości za słuszne i nie zmieni lub nie uchyli zaskarżonej decyzji we własnym zakresie, jest zobowiązany niezwłocznie przekazać odwołanie wraz z odpowiedzią na odwołanie oraz z aktami sprawy do sądu. Realizując postanowienia tego przepisu, organ emerytalny po otrzymaniu wymienionego odwołania, dokonuje ponownej analizy i oceny sprawy we własnym zakresie, zarówno pod względem prawnym, jak i formalnym, a w sytuacji stwierdzenia braku podstaw do zmiany lub uchylecia tej decyzji, sporządza odpowiedź na odwołanie skarżącego, które przekazuje niezwłocznie do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Zgodnie z wyrokami Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2006 roku o sygn. akt II CSK 293/06 oraz z dnia 30 czerwca 2011

roku o sygn. akt III CSK 282/10: „terminu „niezwłocznie” nie należy utożsamiać z terminem natychmiastowym, termin „niezwłocznie” oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu”.

Potwierdza to także glosa do ww. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2011 roku: „Prawidłowość wskazanego poglądu nie może budzić wątpliwości. Okresu „niezwłoczności” nie da się określić abstrakcyjnie w oderwaniu od realiów konkretnej sprawy (np. wskazując, że termin ten wynosi 7 lub 14 dni). Każda próba generalizacji w tym zakresie ma charakter czysto statystyczny i obarczona jest niepewnością wnioskowania indukcyjnego.”

Na podstawie informacji przekazanych przez organ emerytalny należy wskazać, że omawiana sprawa jest traktowana priorytetowo, a organ emerytalny dokłada wszelkich starań by odwołania były przekazywane do sądu jak najszybciej. W tym celu powołano dodatkowo zespół pracowników, którzy zajmują się obsługą tego rodzaju spraw, co umożliwi skrócenie czasu na przekazanie odwołań do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Wobec powyższego należy wskazać, że odwołania są przekazywane do sądu sukcesywnie i w miarę możliwości organu emerytalnego, a ich liczba ulega systematycznemu zmniejszeniu.

Z poważaniem
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

***

Interpelacja nr 22710

w sprawie wykorzystania środków finansowych z tzw. ustawy dezubekizacyjnej

Zgłaszający: Agnieszka Kołacz-Leszczyńska, Tomasz Siemoniak, Izabela Katarzyna Mrzygłocka
Data wpływu: 30-05-2018

Szanowny Panie Ministrze,
w odpowiedzi z dnia 29 marca 2018 r. na interpelację posła Witolda Zembaczyńskiego nr 19879 w sprawie niektórych przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tzw. ustawy dezubekizacyjnej), przekazał Pan następującą informację:
„(...) począwszy od dnia 1 października 2017 roku, dokonano przesunięcia środków w kwocie 62.600 tys. zł ze świadczeń emerytalno-rentowych do budżetu Policji na zwiększenie zatrudnienia o 1 000 etatów (...).”

Pieniądze te pochodzą w olbrzymiej części z odebranych ustawą „dezubekizacyjną” emerytur i rent za uprawnienia jakie słusznie i sprawiedliwie nabyli po 1990 r. funkcjonariusze służb mundurowych w wolnej i demokratycznej III RP za nienaganą służbę.

W związku z powyższym, uprzejmie prosimy o odpowiedź na następujące pytania:

1. Ilu kandydatów na policjantów lub pracowników cywilnych Policji zatrudniono z tych środków finansowych skoro w samej Policji jest 5329 wakatów (dane na dzień 1 kwietnia 2018 r. - źródło: <http://www.nszpwlkp.pl/aktualnosc,5792,2.htm>)?
2. Czy o decyzji przekazania pieniędzy odebranych ustawą „dezubekizacyjną” emerytowanym policjantom oraz funkcjonariuszom pozostałych formacji mundurowych zostało poinformowane Kierownictwo KG Policji?
3. Czy to prawda, że z tych pieniędzy odebranych ustawą „dezubekizacyjną” sfinansowano nagrody okresowe dla kierowniczej kadry KG Policji, komendantów wojewódzkich Policji i ich zastępców, komendantów powiatowych Policji i ich zastępców?
4. Czy o decyzji przekazania pieniędzy odebranych ustawą „dezubekizacyjną” emerytowanym policjantom oraz funkcjonariuszom pozostałych formacji mundurowych został poinformowany Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Policjantów?

Odpowiedź MSWiA:

w sprawie wykorzystania środków finansowych z tzw. ustawy dezubekizacyjnej

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosław Zieliński
Warszawa, 24-07-2018

Szanowny Panie Marszałku,
w odpowiedzi na interpelację numer 22710 Posłów na Sejm RP Pani Agnieszki Kołacz-Leszczyńskiej, Pana Tomasza Siemoniaka oraz Pani Izabeli Katarzyny Mrzygłockiej w sprawie wykorzystania środków finansowych z tzw. ustawy dezubekizacyjnej - a mianowicie kwoty 62.600 tys. zł przesuniętej ze świadczeń emerytalno-rentowych do budżetu Policji - przedstawiam, co następuje.

Zwiększenie w budżecie Policji od dnia 1 stycznia 2017 roku środków na uposażenia i wydatki relacjonowane do uposażeń o 62.600 tys. zł na sfinansowanie 1.000 etatów, zostało dokonane na etapie prac parlamentarnych w następstwie rekomendowanej przez sejmową Komisję Finansów Publicznych na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2016 roku poprawki poselskiej do rządowego projektu ustawy budżetowej na rok 2017. Źródłem sfinansowania zwiększenia wydatków Policji wynikających z tej poprawki było zmniejszenie wydatków na świadczenia emerytalno-rentowe, jakie były pierwotnie zaplanowane w projekcie ustawy budżetowej na rok 2017 (druk 881).

Poprawka ta została przyjęta na posiedzeniu Sejmu RP w dniu 16 grudnia 2016 roku w trakcie III czytania projektu ustawy budżetowej na rok 2017, łącznie z poprawką ustalającą w art. 15 części tekstowej ustawy budżetowej liczbę etatów Policji w wymiarze 103.370, w tym 103.309 etatów w jednostkach organizacyjnych Policji, czyli o 1.000 więcej jak w ustawie budżetowej na rok 2016.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji jako dysponent części - stosownie do art. 146 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych[1] - przekazał Komendantowi Głównemu Policji w dniu 18 stycznia 2017 roku pisemną informację o zwiększeniu jego budżetu o kwotę 62.200 tys. zł, z przeznaczeniem na dodatkowy 1.000 etatów funkcjonariuszy.

W tym miejscu trzeba zauważyć, że ustawa o finansach publicznych nakłada na dysponenta części jedynie obowiązek informowania podległych dysponentów o dokonanych zmianach (zwiększeniach i zmniejszeniach) wielkości dochodów i wydatków w odniesieniu do projektu ustawy budżetowej, bez informowania o źródłach tych zmian.

Zgodnie ze stanowiskiem przekazanym przez Komendę Główną Policji należy wskazać, że ww. kwota zwiększenia budżetu Policji zasilana: fundusz uposażeń funkcjonariuszy - 53 828 000 zł; fundusz nagród motywacyjnych i zapomóg wypłacanych policjantom - 1 455 000 zł; plan finansowy na nagrody roczne dla funkcjonariuszy - 4 484 000 zł; limit wydatków na świadczenia pieniężne wypłacane przez okres roku funkcjonariuszom zwolnionym ze służby - 1 120 000 zł oraz limit wydatków na wypłatę pozostałych należności dla zwalnianych policjantów - 1 713 000 zł. Wymienione środki finansowe zostały włączone do ogólnej puli środków wakatowych i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa były klasyfikowane wspólnie.

W 2017 roku Policja wydatkowała całą pulę środków wynikającą z wakujących stanowisk, tj. kwotę 157 475 674 zł, która zasadniczo została przeznaczona na: uposażenia i nagrody roczne dla funkcjonariuszy w jednostkach organizacyjnych Policji; wypłatę nagród jubileuszowych; odprawy wypłacane funkcjonariuszom w związku ze zwolnieniem ze służby; ekwiwalent za niewykorzystany urlop; ekwiwalent za niewykorzystany czas wolny od służby; jednorazowe odszkodowania wypłacane w związku z doznaniem stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; dodatek terenowy; składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, na Fundusz Pracy oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych za funkcjonariuszy, za których istnieje obowiązek opłacenia składek w związku ze zwolnieniem ze służby. Wskazane środki zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem przez jednostki organizacyjne Policji.

Z poważaniem
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu
[1] (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.)

***